

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Χρυσοστόμου - Γερασίμου (Ζαφέρη), Μητροπολίτου Περιστερίου, *Αί
ἀμβλώσεις καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία*, σελ. 7-76.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἀνθρωπολογικῆς, ἀπολογητικῆς καὶ θεολογικῆς μελέτης,
ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Σεβ. σ. ἐξετάζει λεπτομερῶς τὸ ἐπίκαιρον πρόβλημα τῶν ἀμβλώσεων καὶ τῶν
ποικίλων ἀναποφεύκτων ἐπιπτώσεων.

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, Κληρονομοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ βιβλίον
τοῦ Ἰωνᾶ*, σελ. 77-93.

Βιβλική - φιλολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετάζονται λεπτομερῶς τὰ περὶ τὸν
προφήτην Ἰωνᾶν, ὡς καὶ τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα,
τὴν θέσιν ἐν τῇ χριστιανικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ κείμενον τοῦ ὁμωνύμου βιβλίου τῆς Π. Δ.

Βασ. Θ. Σταυρίδου, Κληρονομοῦ τῆς Ἱ. Θ. Σχολῆς Χάλκης, *Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη
Σύνοδος τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας*, σελ. 94-106.

Ἱστορικὴ - ἐκκλησιολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ. ἐξετάζει, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς
Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, τὰ διανυθέντα μέχρι τοῦδε στάδια, ὡς καὶ τὰς προϋποθέσεις
διὰ τὴν προσεχῆ ἀγίαν καὶ μεγάλην Σύνοδον τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἐπὶ οἰκουμενικοῦ
ἐπιπέδου.

Διονυσίου Γ. Δακουρᾶ, Δρος Θ. - Dr. Phil., Λέκτορος Θ. Σ. Παν/μίου Ἀθη-
νῶν, *Ἡ γλώσσα τῶν συμβόλων εἰς τὰ Θρησκευτάματα*, σελ. 107-156.

Θρησκευτολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ. ἐξετάζει, μετὰ τινὰ Εἰσαγωγικά, τὰ ποι-
κίλα σύμβολα, ὡς βασικὰ διακριτικὰ γνωρίσματα τῶν καθ' ἕκαστα θρησκευμάτων, καὶ
δὴ α) εἰς τὸν ἐν Ἰνδίας Βουδδισμόν, β) τὸν Οὐβειτιανὸν Βουδδισμόν (ἢ Λαμχισμόν) καὶ
γ) εἰς τὸν Κινεζικὸν καὶ Ἰαπωνικὸν Βουδδισμόν.

Ἰωάννου Μ. Περωντώνη, Θεολόγου, *Κατάλογος Νεομαρτύρων τῶν ἀπὸ τῆς
Ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως μέχρι τοῦ ἔτους 1867 μαρτυρησάντων*, σελ. 157-166.

Ὁ ἀείμνηστος σ. μᾶς δίδει, εἰς τὴν σύντομον αὐτὴν ἀγιολογικὴν μελέτην του, τὸν
τελευταῖον κατάλογον τῶν γνωστῶν Νεομαρτύρων, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, περιλαμβά-
νοντα 167 ὀνόματα, μετὰ τῶν χρονολογιῶν τῆς μνήμης ἐκάστου.

Ὄδυσ. Λαμψίδη, δ. Φ., *Ἐνα Ἀνδριακὸ χρονογράφο στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Λονδίνου*,
σελ. 167-175.

Παλαιογραφικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ. συμπληρώνει τὰ ὅσα γνωρίζομεν περὶ τοῦ
κώδικος Brit. Mus. Add. 10014 καὶ τῶν περιεχομένων του.

Γ. Κ. Παπαζογλου, δ. Φ., *Ὁ κώδικας Μετοχίου 351 καὶ τὰ ποιήματα τοῦ Μανουὴλ Φιλῆ*, σελ. 176-186.

Παλαιογραφικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ. μᾶς δίδει πλήρη περιγραφὴν τοῦ κώδ. 351 τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου, ὡς καὶ τῶν περιεχομένων του, ἐπιμένων εἰς τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἐπιγράμματα τοῦ Μαν. Φιλῆ.

Κων. Γ. Μπώνη, *Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν - Ἀκαδημαϊκοῦ, Αἱ τρεῖς «Κανονικαὶ ἐπιστολαὶ» τοῦ Μεγάλου Βασιλείου πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον Ἰκονίου (ca 341/45-395/400) καὶ τὰ γεννώμενα ἐκ τούτων προβλήματα*, σελ. 201-220.

Ὁ σ. ἐξετάζει τὰς διὰ 44 ἑλληνικῶν κωδίκων σφζομένας τρεῖς ἐπιστολάς τοῦ Μ. Βασιλείου πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον Ἰκονίου, τὰς ὀνομαζομένας «κανονικὰς» καὶ, ἐρευνῶν τὰ ἱστορικὰ καὶ τὰ γραμματολογικὰ δεδομένα, συμπεραίνει ὅτι τοιαῦται κανονικαὶ ἐπιστολαὶ ὑπῆρχον καὶ πρὸ τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου τοῦ 692 ἔτους· καὶ ὅτι γράφων ὁ Μ. Βασίλειος τὰς τρεῖς ταύτας «κανονικὰς» ἐπιστολάς εἶχεν ἀριεπί προθέσει νὰ προσδώσῃ εἰς αὐτάς κῦρος καὶ ἰσχὺν πανεκκλησιαστικῆν.

Μάροῦ Α. Σιῶτου, *Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, «Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρχῆτου δόξης σου»*, σελ. 221-251.

Θεολογικὴ μελέτη δι' ἧς ἐξετάζεται συστηματικῶς εἰς ἕξ παραγράφους ἡ «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου: 1) Ὁ Θεὸς δημιουργὸς καὶ κυβερνήτης τοῦ Σύμπαντος, 2) Τὸ Σύμπαν εἰκὼν τοῦ δημιουργοῦ, 3) Ὁ ἄνθρωπος εἰκὼν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, 4) Ποῦ ἐντοπίζεται εἰς τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἀνθρώπου τὸ «κατ' εἰκόνα Θεοῦ»; 5) Προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸ «καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ» καὶ 6) ἡ Θεογονωτικὴ ἀξία τῆς κατ' εἰκόνα Θεοῦ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, *Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Τὸ βιβλίον Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ*, σελ. 252-270.

Φιλολογικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα συστηματικῶς τὸ παλαιοδιαθηκικὸν βιβλίον τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ δὴ καὶ τὴν ὀνομασίαν του, τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὴν ἱστορικὴν ἀξιολογίαν, τὴν θερησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν θέσιν του ἐν τῇ χριστιανικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ κείμενον αὐτοῦ.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, *Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Τὸ μορφωτικὸν ἰδεῶδες τοῦ ἁγ. Εὐσταθίου, Ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης*, σελ. 271-285.

Εἰσήγησις εἰς τὸ Θ' Θεολογικὸν Συνέδριον τῆς Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης, —ὀργανωθὲν (Νοέμβριος 1988) πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγ. Εὐσταθίου— διὰ τῆς ὁποίας φωτίζεται καὶ παρουσιάζεται τὸ μορφωτικὸν ἰδεῶδες τοῦ σοφοῦ ἱεράρχου τῆς Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φιλολογικῶν καὶ θεολογικῶν ἔργων του.

Παναγιώτου Ν. Σιμωνῆ, *Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ὁ θάνατος τοῦ Ἀγάγ, βασιλέως τῶν Ἀμαληκίων*, σελ. 286-304.

Βιβλική-φιλολογικὴ μελέτη, δι' ἧς ἐρευνᾶται τὸ σχετικὸν πρὸς τὸν αἰχμαλωτισθέντα βασιλέα τῶν Ἀμαληκίων Ἀγάγ ἐρμηνευτικὸν πρόβλημα, ἐπιτυγχάνεται δὲ καὶ διακρίβωσις τῆς ἐννοίας τοῦ δυσχεροῦς κειμένου, συμβιβαζομένου συγχρόνως καὶ τοῦ μασωριτικοῦ ἑβραϊκοῦ πρὸς τὴν μετάφρασιν τῶν Ὁ'.

Π α ν. 'Ι. Μ π ο ύ μ η, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ποιοὶ οἱ συγγραφεῖς τῶν Ἐπιστολῶν Ἰακώβου καὶ Ἰούδα (κανονικαὶ μαρτυρίαι)*, σελ. 305-335.

Βιβλικὴ καὶ νομοκανονικὴ μελέτη, δι' ἧς προτείνεται διὰ σοβαρῶν ἐπιχειρημάτων, ὡς συγγραφεὺς τῆς μὲν Ἐπιστολῆς Ἰακώβου, ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, τῆς δὲ τοῦ Ἰούδα, ὁ Ἀπόστολος Ἰούδας, ἀδελφὸς ἢ ἕστω συγγενῆς τοῦ μαθητοῦ καὶ ἀποστόλου τοῦ Ἰησοῦ Ἰακώβου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου.

Π. Β. Π ά σ χ ο υ, «Ἑυμνηθόλος ἐράσιμος» (ὁ ὕμνογράφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Γεράσιμος Μοναχὸς Μικραγιαννανίτης), σελ. 336-385.

Ἑυμολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ παρουσιάζεται ὁ διαπρεπὴς Μοναχὸς Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης καὶ χαρακτηρίζεται κριτικῶς τὸ πλούσιον ὕμνογραφικὸν ἔργον του. Ἐν Ἐπιμέτρῳ δίδονται ἀνθολογούμενοι ἐκλεκτοὶ ὕμνοι τοῦ ὕμνογράφου τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ μερικοὶ εἰς βυζαντινὴν παρασημαντικὴν.

Δ η μ. Β. Γ ό ν η, Ἐπικ. Καθηγητοῦ τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Συμμετοχὴ βυζαντινῶν μητροπολιτῶν στὴ Σύνοδο τοῦ Τυρνόβου (1359)*, σελ. 386-401.

Ἱστορικὴ μελέτη, διὰ τῆς ὁποίας ἐξετάζεται ἡ συμμετοχὴ τοῦ μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως Μανουὴλ καὶ τοῦ Μαδύτου Ἰακώβου εἰς τὴν ὡς ἄνω Σύνοδον, ἀντιμετωπίζονται δὲ τὰ ἱστορικὰ - φιλολογικὰ προβλήματα, τὰ συνδεδεμένα μετὰ τῶν δύο αὐτῶν προσώπων καὶ τῶν Μητροπόλεων τῶν.

Γ ε ω ρ γ ί ο υ Κ. Πα πα δ η μ η τ ρ ί ο υ, *Ἡ προφητικὴ διακονία τοῦ Ἰερέως*, σελ. 403-415.

Ποιμνικὴ μελέτη ἐν ἣ ἐξετάζεται ἡ προφητικὴ διακονία τοῦ Ἰερέως. Ὁ σ. ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ἔργον τοῦ προφήτου καὶ τοῦ Ἰερέως δὲν χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων ἀλλὰ συμπληρώνει τὸ ἓν τὸ ἄλλο. Ὁ Ἰερεὺς ἐκ τῆς ποιμνικῆς φύσεως τῆς διακονίας του ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ ὡς προφήτης, θίγων ὅλα τὰ σύγχρονα θέματα. Ἡ μελέτη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἐξῆς κεφάλαια: 1) Προφήτης καὶ Ἰερεὺς, 2) Ὁ Ἰερεὺς ὡς διδάσκαλος, 3) Ὁ Ἰερεὺς ὡς Ἡγέτης, 4) Ὁ ἄγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος περὶ Ἰερωσύνης καὶ 5) Συμπέρασμα.

Γ ε ω ρ γ ί ο υ Ε. Κ ω σ τ α ρ ᾶ, δ. Ν. - δικηγόρου, *Τὰ κωλύματα τοῦ θρησκευτικοῦ Γάμου*, σελ. 416-456.

Νομοκανονικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ παρουσιάζονται καὶ ἀναλύονται τὰ ἰσχύοντα σήμερον ποικίλα κωλύματα τοῦ θρησκευτικοῦ γάμου, μετὰ παραλλήλου κριτικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀναδρομῆς, βάσει τῆς πλουσίας σχετικῆς βιβλιογραφίας.

Σ ώ ζ. Θ ω μ ο π ο ύ λ ο υ, *Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος - Βιβλιογραφικὸ Σχέδιον (1819-1985)*, σελ. 457-475.

Μετὰ τινὰ εἰσαγωγικὰ περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀπ. Παύλου, δίδονται μὲ χρονολογικὴν σειρὰν καὶ κατὰ τάξιν, τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν ἐν Ἑλλάδι (πρωτότυπα ἢ ἐν μεταφράσει) ἀπὸ τοῦ 1819-1985.

Παν. Χρ. Ἀνδριοπούλου, Ἀναπλ. Καθηγητοῦ τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης ὡς ἐρμηνευτικὴ ἀρχὴ στὸ ἐξηγητικὸ ἔργο Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου*, σελ. 476-492 καὶ 600-653.

Βιβλικὴ καὶ φιλολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ, κατόπιν συστηματικῆς ἐξετάσεως τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου καὶ τῆς σχετικῆς βιβλιογραφίας, παρουσιάζεται καὶ υπογραμμίζεται ἡ σημαντικὴ θέσις τὴν ὁποίαν κατέχει τὸ κείμενον τῆς Κ.Δ. ὡς βασικὴ ἐρμηνευτικὴ ἀρχὴ εἰς τὸ σύνολον ἐξηγητικῶν ἔργων τοῦ μεγάλου Πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Κων/νου Γ. Μπένη, Ὀμοτίμου Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν - Ἀκαδημαϊκοῦ, *Ἐρμίου (ἢ Ἐρμεῖον) φιλοσόφου, Διασυρμὸς τῶν ἔξω φιλοσόφων*, σελ. 537-571.

Φιλολογικὴ - συγκριτικὴ μελέτη τοῦ ἔργου «Διασυρμὸς τῶν ἔξω Φιλοσόφων», τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν σ. εἶναι τοῦ αὐτοῦ καλάμου ὅστις ἔγραψε καὶ τὴν «Παραίνεσιν», τὴν ἀποδιδομένην εἰς τὸν ψευδο-Ἰουστίνον, ἥτοι εἰς τὸν Σωζομένον. Ἐν συνεχείᾳ ἐκδίδεται τὸ κείμενον κριτικῶς, μετ' ἐξκνητικῆς ἐν τέλει βιβλιογραφίας.

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, Ὀμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ βιβλίον τῶν Κριτῶν*, σελ. 572-592.

Φιλολογικὴ καὶ θεολογικὴ μελέτη, ἀναφερομένη εἰς τὸ παλαιδιαθηκικὸν βιβλίον τῶν Κριτῶν καὶ ἐξετάζουσα τὴν ὀνομασίαν, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὴν ἱστορικὴν καὶ θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν θέσιν του ἐν τῇ χριστιανικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ κείμενον αὐτοῦ.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ὀμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ Ὀδοπορικὸν τῆς Αἰθερίας ἐξ ἐπόψεως λειτουργικῆς*, σελ. 593-599 (συνεχίζεται).

Λειτουργιολογικὴ - ἱστορικὴ μελέτη, ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τῆς ὁποίας ἐκτίθενται εἰσαγωγικά τινα περὶ τῶν προσκυνηματικῶν ἐπισκέψεων εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀνευρέσεως, τῆς ὀνομασίας, τοῦ συγγραφέως, τοῦ χρόνου συγγραφῆς καὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ «Ὀδοπορικοῦ τῆς Αἰθερίας».

Δημητρίου Κωνσταντέλλου, *Ἡ Συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων Ἱεραποστόλων εἰς τὸν ἐκχριστιανισμὸν τῆς Ρωσσίας καὶ ὁ σεβασμὸς διὰ τὴν πολιτιστικὴν τῆς ταυτότητα*, σελ. 654-671.

Ἱστορικὴ καὶ πολιτιστικὴ μελέτη, δεικνύουσα τὸν σημαντικὸν ρόλον ποὺ διεδραμάτισε τὸ Οἶκ. Πατριαρχεῖον εἰς τὸν ἐκχριστιανισμὸν τῶν Ρώσων καὶ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ πολιτισμοῦ των.

Νόννας Δ. Παπαδημητρίου, Λέκτορος τῆς Θ. Σ. τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Οἱ «Σοφοὶ Χρονογράφοι» τοῦ Μαλάλα*, σελ. 672-700.

Ἱστοριοφιλολογικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα τὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς Χρονογραφίας τοῦ Ἰωάννου Μαλάλα καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ χρονογράφων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν καὶ τῆς νεωτέρας βιβλιογραφίας.

Ἄνδρέου Τηλλυρίδου, Ὁ Στέφανος Hatherly καὶ ἡ μεταστροφή αὐτοῦ εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, σελ. 701-750.

Μελέτη περὶ τοῦ Ἁγγλοῦ Ὁρθοδόξου Ἱερέως Αἰδεσιμολ. π. Στεφάνου Hatherly, τῆς μεταστροφῆς αὐτοῦ εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, τῆς χειροτονίας καὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐν Μ. Βρετανίᾳ.

Ἰωάννου Γ. Παπαγιαννοπούλου, Ἄμ. Ἐπικ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Κακώσεις ὀφθαλμῶν ἐν τῇ Π. Διαθήκῃ ὑπὸ κοινωνιολογικῆν ἔποψιν, σελ. 751-753.

Σύντομος κοινωνιολογικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα περιπτώσεις κακώσεων ὀφθαλμῶν ἐν τῇ Π. Δ., παραλλήλως πρὸς τὰς ἐπικρατούσας κοινωνικὰς δοξασίας.

Γρηγ. Δ. Παπαθωμᾶ, Πῆγε ὁ ἀπ. Παῦλος στὴν Ἰσπανία; σελ. 754-774.

Ἱστορικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ., ἐξετάζων τὰς πηγὰς τῶν πρώτων αἰώνων, τὰς ἀπόψεις τῶν ἐρμηνευτῶν Πατέρων, ὡς καὶ τὰς γνώμας τῶν συγχρόνων ἐρμηνευτῶν ἢ ἄλλων μαρτυριῶν, κλίνει πρὸς θετικὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐν τῷ τίτλῳ ἐρωτήματος.

Σωζ. Θωμοπούλου, Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι — Βιβλιογραφικὸν σχεδίασμα (1550-1984), σελ. 775-800.

Μετὰ τινὰ σύντομα βιογραφικὰ σημειώματα, δίδονται χρονολογικῶς οἱ τίτλοι τῶν ἔργων τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὡς καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐγράφησαν δι' αὐτοὺς καὶ ἐξεδόθησαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1550-1984.

Βαρβάρας Καλογεροπούλου - Μεταλληνοῦ, πτ. Θ. καὶ Φ., Μία Ἐκθεση γιὰ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων (1853), σελ. 801-825.

Μετὰ ἐκτενῆ καὶ ἐπαρκῆ φιλολογικὰ καὶ ἱστορικὰ Προλεγόμενα, ἐκδίδονται τὸ Γράμμα καὶ ἡ Ἐκθεσις τοῦ διακόνου τότε (1853) Κυρίλλου Ἀθανασιάδου πρὸς τὸν πρῶτον διδάσκαλόν του καὶ Σχολάρχην τῆς Ἱ. Θ. Σχολῆς, μητροπολίτην Σταυρουπόλεως Κωνσταντῖνον (Τυπάλδον - Ἰακωβάτον).

Π. Β. Πάσχου, *In memoriam: Francois Halkin (1901-1988). Paul-Emile Lemerle (1903-1989)*, σελ. 826-832.

Σύντομα βιογραφικὰ - βιβλιογραφικὰ σημειώματα περὶ τῶν προσφάτως ἀποθανόντων διακεκριμένων βυζαντινολόγων Fr. Halkin καὶ P. Lemerle.